

การพัฒนามาตรฐานวิชาชีพสำหรับผู้ฝึกสอนกีฬาแบดมินตัน

The Development of Professional Standards for Badminton Coaches

ณัฐวุฒิ สิทธิชัย¹ อัจฉรา เสาวเฉลิม²

จุฑามาศ บัตร์เจริญ³ ประพัฒน์ ลักษณพิสุทธิ์⁴

Nuttawut Sittichai, Achara Saochalerm

Juthamas Butcharoen, Prapat Laxanaphisuth

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนามาตรฐานวิชาชีพสำหรับผู้ฝึกสอนกีฬาแบดมินตัน โดยผู้วิจัยได้กำหนดกระบวนการวิจัยไว้ 3 ขั้นตอนได้แก่ 1) ขั้นศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการของนักกีฬาและผู้ฝึกสอนกีฬาแบดมินตัน 2) ขั้นสร้างมาตรฐานวิชาชีพสำหรับผู้ฝึกสอนกีฬาแบดมินตัน และ 3) ขั้นตรวจสอบความเหมาะสมของมาตรฐานวิชาชีพสำหรับผู้ฝึกสอนกีฬาแบดมินตัน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มี 5 กลุ่ม ได้แก่ นักกีฬาแบดมินตันมืออาชีพ นักกีฬาแบดมินตันมือสมัครเล่น ผู้ฝึกสอนกีฬาแบดมินตัน ผู้ปกครองของนักกีฬาแบดมินตัน และผู้เชี่ยวชาญทางกีฬาแบดมินตัน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่ามัธยฐาน ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ และการตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน

ผลการวิจัย พบว่า

มาตรฐานวิชาชีพสำหรับผู้ฝึกสอนกีฬาแบดมินตันประกอบด้วย 6 มิติ 17 มาตรฐาน และ 74 สมรรถนะ ซึ่ง 6 มิติ ประกอบด้วยมิติด้านการฝึกอบรม มิติด้านความรู้ มิติ

¹ นิสิตปริญญาเอก ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

² อาจารย์ ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

³ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

⁴ อดีต รองศาสตราจารย์ คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ด้านประสบการณ์ทางกีฬาแบดมินตัน มิติด้านจริยธรรม มิติด้านการสอนกีฬาแบดมินตัน และมิติด้านความปลอดภัย

คำสำคัญ: มาตรฐานวิชาชีพ ผู้ฝึกสอนแบดมินตัน

Abstract

The purpose of this study was to develop the professional standards for badminton coaches. There were 3 steps of the research process consisting of studying the problems and needs of badminton athletes and coaches, making the professional standards for badminton coaches, and verifying the appropriateness of the professional standards. The samples were professional badminton players, amateur badminton players, badminton coaches, parents/guardians, and badminton experts. The instrument used in this research was questionnaires. The data were analyzed by frequency, percentage, mean, standard deviation, median, interquartile range, and confirmatory factor analysis

The results were revealed that

The professional standards for badminton coaches was organized into 6 domains, 17 standards, and 74 competencies. The six domains were consisted of training domain, knowledge domain, badminton experience domain, ethic domain, badminton teaching domain, and safety domain

Key words: Professional standard, Badminton coach

บทนำ

กีฬาแบดมินตันเป็นกีฬาสากลชนิดหนึ่งที่ได้รับการยอมรับอย่างแพร่หลายในประเทศไทยเนื่องจากได้รับการบรรจุอยู่ในหลักสูตรพลศึกษาทุกระดับตั้งแต่มัธยมศึกษาตอนต้นจนกระทั่งถึงระดับอุดมศึกษา รวมทั้งมีการจัดการแข่งขันในทุกระดับตั้งแต่ระดับโรงเรียนจนกระทั่งถึงระดับชาติ (นภาพร ทัศนัยนา, 2558) มีแนวโน้มที่จะได้รับความนิยมเพิ่มสูงขึ้นสังเกตได้จากจำนวนนักกีฬาแบดมินตันรุ่นเยาวชนที่เข้าร่วมการแข่งขันเก็บคะแนนชิงแชมป์ประเทศไทยในปีพ.ศ.2557 ที่มีจำนวนทั้งสิ้น 1,761 คน และเพิ่มขึ้นเป็น 1,982 คนในปี พ.ศ. 2558 (สมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทยฯ, 2558) นักกีฬาแบดมินตันไทยมีผลงานที่ดีขึ้นในระดับนานาชาติสังเกตได้จากทีมแบดมินตันของประเทศไทยได้รับการจัดอันดับทีมแบดมินตันโลก (World team ranking) ในปี 2015 ให้อยู่ในลำดับที่ 6 ซึ่งมีอันดับที่ดีขึ้นกว่าเดิมเมื่อเปรียบเทียบกับปี 2012 ที่อยู่ในอันดับที่ 11 (Badminton World Federation [BWF], 2015) นอกจากนี้กีฬาแบดมินตันยังเป็นกีฬานานาชาติที่รัฐบาลไทยเล็งเห็นถึงศักยภาพในการพัฒนาไปสู่การเป็นกีฬาเพื่อการอาชีพ (การกีฬาแห่งประเทศไทย, 2558) จากข้อสังเกตที่ได้กล่าวมาข้างต้นเป็นสิ่งที่สามารถสะท้อนให้เห็นถึงพัฒนาการที่ดีขึ้นของกีฬาแบดมินตันในประเทศไทยได้เป็นอย่างดี อย่างไรก็ตามการพัฒนา กีฬาแบดมินตันในทุกระดับตั้งแต่ระดับพื้นฐานจนกระทั่งถึงระดับมืออาชีพยังมีปัญหาในหลายด้าน เช่น งบประมาณสนับสนุนจากภาครัฐบาลที่มีอยู่อย่างจำกัด ขาดความเป็นระบบในการบริหารจัดการของชมรม/สโมสรกีฬาแบดมินตัน ผู้ฝึกสอนกีฬาแบดมินตันยังขาดความรู้และความสามารถที่จำเป็นสำหรับการปฏิบัติหน้าที่ องค์กรที่เกี่ยวข้องกับการจัดฝึกอบรม ผู้ฝึกสอนกีฬาแบดมินตันใช้หลักสูตรการฝึกอบรมที่แตกต่างกัน เป็นต้น (นภาพร ทัศนัยนา, 2558)

การพัฒนากีฬาแบดมินตันในทุกระดับให้ประสบความสำเร็จต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาผู้ฝึกสอนให้มีคุณภาพ และได้มาตรฐาน (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2554) เนื่องจาก ผู้ฝึกสอนกีฬาเป็นผู้ที่มีอิทธิพลอย่างยิ่งต่อความสำเร็จ หรือความล้มเหลวของผู้เล่นกีฬา/นักกีฬา กล่าวคือผู้เล่นกีฬา/นักกีฬาที่ได้รับการฝึกฝนจากผู้ฝึกสอนที่มีคุณภาพย่อมมีโอกาสที่จะประสบความสำเร็จในการเล่นกีฬา และได้รับประสบการณ์ที่มีคุณภาพ ในขณะที่เดียวกันผู้เล่นกีฬาที่ได้รับ

การฝึกฝนจากผู้ฝึกสอนที่ไม่มีคุณภาพย่อมไม่มีโอกาสที่จะประสบความสำเร็จในการเล่นกีฬา และได้รับประสบการณ์ที่ไม่มีคุณภาพ (ประพัฒน์ ลักษณะพิสุทธิ์ และณัฐวุฒิ สิทธิชัย, 2556) สอดคล้องกับ Australian Sports Commission [ASC] (2001) ที่ได้ให้แนวคิดไว้ว่า คุณภาพของผู้ฝึกสอนเป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะทำให้ นักกีฬาได้รับความสนุกสนาน เพลิดเพลิน (Enjoy) กับการเล่นกีฬา มีความสามารถในการใช้ทักษะ (Skills) และกลยุทธ์ (Strategies) มีความเข้าใจ (Understanding) ในกฎกติกา มารยาท และประเพณีของการเล่นกีฬา มีความกระตือรือร้น (Enthusiastic) ที่จะเล่นกีฬาตลอดชีวิต และมีความปลอดภัยในการเล่นกีฬา (Safety) เช่นเดียวกับ Martens (2012) ได้กล่าวไว้ว่า การที่นักกีฬาได้รับการฝึกฝนจากผู้ฝึกสอนที่มีคุณภาพ เป็นสิ่งที่ช่วยให้นักกีฬามีโอกาสที่จะได้รับการพัฒนาทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ และสังคมไปพร้อม ๆ กัน แต่ในขณะเดียวกันถ้านักกีฬาได้รับการฝึกฝนจากผู้ฝึกสอนแบบมีคุณภาพที่ไม่มีคุณภาพย่อมจะส่งผลให้นักกีฬาได้รับประสบการณ์ที่ไม่มีคุณภาพ เช่น มีอาการบาดเจ็บเรื้อรังซึ่งอาจเกิดการซ้อมที่หนักเกินไป (Over Training) เกิดความรู้สึกเบื่อหน่ายกับการเล่นกีฬาจนอาจนำไปสู่การเลิกเล่นกีฬา (Burn out) เป็นต้น นอกจากนี้ Gearity and Murray (2011) ได้กล่าวไว้ว่า การที่นักกีฬาได้รับการฝึกสอนจากผู้ฝึกสอนกีฬาที่ไม่มีคุณภาพจะส่งผลให้เกิดการยับยั้งทักษะทางด้านจิตใจของนักกีฬา เช่น ขาดความมุ่งมั่นในการแข่งขัน ขาดความกระตือรือร้นในการฝึกซ้อม ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง ขาดความสนุกสนาน ขาดความพึงพอใจ และลดประสิทธิภาพในการรับรู้ของนักกีฬา

แนวทางหนึ่งที่จะช่วยให้การปรับปรุงและพัฒนาผู้ฝึกสอนกีฬาแบบมีคุณภาพเป็นไปในทิศทางที่มีคุณภาพ และได้มาตรฐานคือการกำหนดให้มีมาตรฐานวิชาชีพสำหรับผู้ฝึกสอนกีฬาแบบมีคุณภาพ (ประพัฒน์ ลักษณะพิสุทธิ์ และณัฐวุฒิ สิทธิชัย, 2556) เนื่องจากมาตรฐานวิชาชีพเป็นสิ่งที่ช่วยสร้างความมั่นใจให้กับผู้รับบริการ และปกป้องผู้รับบริการจากการให้บริการที่ไม่เป็นธรรม การถูกหลอกลวง หรือการทำให้เกิดความเสียหายต่อชีวิตและทรัพย์สิน (Stufflebeam and Shinkfield, 2007) เป็นแนวทางให้ผู้ฝึกสอนกีฬาได้ทราบว่าควรจะมีทักษะ ความรู้ และจรรยาบรรณใดบ้างที่จำเป็น

สำหรับการปฏิบัติหน้าที่ และนำเอาสาระสำคัญต่างๆ เหล่านั้นไปพัฒนาตนเองสู่ การปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best practice) นอกจากนี้ยังเป็นสิ่งที่ช่วยกำกับดูแลผู้ฝึกสอน กีฬาในเรื่องสวัสดิการ ความมั่นคงในการประกอบอาชีพ การปกป้องสิทธิเพื่อให้ได้รับ ความเป็นธรรมจากการปฏิบัติงาน และได้รับค่าจ้างที่เหมาะสมกับระดับความสามารถ ในการปฏิบัติงาน (National Association for Sport and Physical Education [NASPE], 2006) นอกจากนี้ยังสามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตร และใช้เป็นข้ออ้างอิง ทางกฎหมายที่ว่าด้วยการจ้าง (College of Dietitians of Ontario [CDO], 1997)

จากความเป็นมา และความสำคัญของมาตรฐานวิชาชีพดังกล่าวข้างต้น พบว่า มีความสำคัญต่อการปฏิบัติงานของผู้ฝึกสอนกีฬาแบดมินตัน กล่าวคือ ช่วยสร้าง ความมั่นใจแก่นักกีฬาแบดมินตัน และ/หรือผู้ปกครองของนักกีฬาแบดมินตันว่าจะได้รับ การฝึกสอนที่ปลอดภัย และมีพัฒนาการทางทักษะกีฬาแบดมินตันที่ดีขึ้นจากผู้ฝึกสอน กีฬาแบดมินตัน นอกจากนี้ยังถือเป็นเอกสารสำคัญที่ผู้ฝึกสอนกีฬาแบดมินตันสามารถ นำมาใช้เป็นแนวทางพัฒนาตนเองไปสู่การปฏิบัติที่เป็นเลิศในการฝึกสอนกีฬา แบดมินตัน จากการศึกษาพบว่า ในต่างประเทศมีการจัดทำเอกสารเกี่ยวกับมาตรฐาน วิชาชีพสำหรับผู้ฝึกสอนกีฬา เช่น National Standards for Athletic Coaches และ National Standards for Sport Coaches ที่จัดทำขึ้นโดย National Association for Sport and Physical Education ประเทศสหรัฐอเมริกา สำหรับในเมืองไทยยังไม่พบว่า มีเอกสารมาตรฐานเกี่ยวกับมาตรฐานวิชาชีพผู้ฝึกสอนกีฬา แต่จากการสืบทราบพบว่า ในปี พ.ศ. 2554 กรมพลศึกษาเป็นนโยบายพัฒนามาตรฐานวิชาชีพสำหรับผู้ฝึกสอนกีฬา ขึ้น 15 ชนิดกีฬาซึ่งหนึ่งในนั้นคือ กีฬาแบดมินตัน แต่ไม่พบว่ามีเผยแพร่ที่ใด ทำให้ ผู้วิจัยไม่ทราบว่าการพัฒนาดังกล่าวนั้นมีรายละเอียดเป็นเช่นใด ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึง ต้องการศึกษารายละเอียดการพัฒนามาตรฐานวิชาชีพสำหรับผู้ฝึกสอนกีฬาแบดมินตัน

วัตถุประสงค์

เพื่อพัฒนามาตรฐานวิชาชีพสำหรับผู้ฝึกสอนกีฬาแบดมินตัน

วิธีการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนามาตรฐานวิชาชีพสำหรับผู้ฝึกสอนกีฬาแบดมินตันมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนามาตรฐานวิชาชีพสำหรับผู้ฝึกสอนกีฬาแบดมินตัน โดยผู้วิจัยได้กำหนดกระบวนการวิจัยไว้ 3 ขั้นตอนตามลำดับดังนี้ 1) ขั้นศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการของนักกีฬาและผู้ฝึกสอนกีฬาแบดมินตัน 2) ขั้นสร้างมาตรฐานวิชาชีพสำหรับผู้ฝึกสอนกีฬาแบดมินตัน และ 3) ขั้นตรวจสอบความเหมาะสมของมาตรฐานวิชาชีพสำหรับผู้ฝึกสอนกีฬาแบดมินตัน ซึ่งในแต่ละขั้นตอนของมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

การวิจัยขั้นตอนที่ 1

ขั้นตอนที่ 1 เป็นขั้นศึกษาสภาพปัญหา และความต้องการของนักกีฬาและผู้ฝึกสอนกีฬาแบดมินตัน มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย 2 ประการ ได้แก่ 1) เพื่อศึกษาสภาพปัญหาในการปฏิบัติงานที่ของผู้ฝึกสอนกีฬาแบดมินตัน และ 2) เพื่อศึกษาความต้องการของนักกีฬาและผู้ฝึกสอนกีฬาแบดมินตันเกี่ยวกับคุณลักษณะและสมรรถนะที่พึงประสงค์ของผู้ฝึกสอนกีฬาแบดมินตัน มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ประชากร

ประชากรในการวิจัยขั้นตอนนี้มี 2 กลุ่ม ได้แก่ นักกีฬาแบดมินตันสัญชาติไทยที่เข้าร่วมการแข่งขัน SCG THAILAND OPEN 2015 จำนวนทั้งสิ้น 108 คน และ ผู้ฝึกสอนกีฬาแบดมินตันสัญชาติไทยที่ควบคุมดูแลนักกีฬาแบดมินตันในรายการ SCG THAILAND OPEN 2015 จำนวนทั้งสิ้น 43 คน

กลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่มโดยใช้สูตรการคำนวณของยามาเน (Yamane, 1973) ที่ระดับความเชื่อมั่น ร้อยละ 95 มีความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ ร้อยละ 5 ได้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักกีฬาแบดมินตัน จำนวน 85 คน และกลุ่มผู้ฝึกสอนกีฬาแบดมินตัน จำนวน 39 คน การได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่างผู้วิจัยทำการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple random sampling) ด้วยวิธีการจับฉลาก

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในขั้นตอนการวิจัยขั้นที่ 1 คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) เกี่ยวกับสภาพปัญหา และความต้องการของนักกีฬา และผู้ฝึกสอนกีฬาแบดมินตัน มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check lists) และแบบมาตราประมาณค่า (Rating scale) ชนิด 4 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด (ให้ 4 คะแนน) มาก (ให้ 3 คะแนน) น้อย (ให้ 2 คะแนน) และน้อยที่สุด (ให้ 1 คะแนน) ศึกษาคุณภาพของเครื่องมือโดยการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) ด้วยการหาดัชนีความสอดคล้องระหว่างรายการกับวัตถุประสงค์ (Index of Item-Objective Congruence : IIOC) (Rovinelli and Hambleton, 1977) โดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่านประเมินความสอดคล้อง พบว่า มีค่าดัชนีเท่ากับ .98 ในส่วนของการตรวจสอบความเที่ยง (Reliability) ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริง จำนวน 30 คน จากนั้นนำมาหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟ่าของครอนบาค ได้ค่าความเที่ยง เท่ากับ .82

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ได้ศึกษาคุณภาพแล้วไปสอบถามกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มที่สนามแข่งขัน และสนามฝึกซ้อม และเก็บรวบรวมแบบสอบถามกลับคืนมาด้วยตนเอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้ทั้งหมดมาตรวจสอบความถูกต้องและความครบถ้วนสมบูรณ์ แล้วนำไปประมวลผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์สำหรับวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ โดยมีรายละเอียดการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลความหมายดังต่อไปนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม และสภาพปัญหาในการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ฝึกสอนกีฬาแบดมินตัน ด้วยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ จากนั้นนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปตารางประกอบความเรียง

2. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการคุณลักษณะ และสมรรถนะที่พึงประสงค์ของผู้ฝึกสอนกีฬาแบดมินตัน ด้วยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

(Standard deviation) จากนั้นนำค่าเฉลี่ยมาแปลความหมายโดยเทียบกับเกณฑ์ดังนี้ (Likert, 1932)

ค่าเฉลี่ย ตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป	แสดงว่า ต้องการให้ผู้ฝึกสอนกีฬาแบดมินตันมีคุณลักษณะ/สมรรถนะตามรายการที่กำหนดไว้อยู่ในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.00-3.49	แสดงว่า ต้องการให้ผู้ฝึกสอนกีฬาแบดมินตันมีคุณลักษณะ/สมรรถนะตามรายการที่กำหนดไว้อยู่ในระดับมาก
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.50-2.99	แสดงว่า ต้องการให้ผู้ฝึกสอนกีฬาแบดมินตันมีคุณลักษณะ/สมรรถนะตามรายการที่กำหนดไว้อยู่ในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย ตั้งแต่ 1.49 ลงมา	แสดงว่า ต้องการให้ผู้ฝึกสอนกีฬาแบดมินตันมีคุณลักษณะ/สมรรถนะตามรายการที่กำหนดไว้อยู่ในระดับน้อยที่สุด

การวิจัยขั้นตอนที่ 2

ขั้นตอนที่ 2 เป็นขั้นสร้างมาตรฐานวิชาชีพสำหรับผู้ฝึกสอนกีฬาแบดมินตัน มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างมาตรฐานวิชาชีพสำหรับผู้ฝึกสอนกีฬาแบดมินตัน มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ประชากร

ประชากรที่ใช้สำหรับการวิจัยขั้นนี้คือผู้เชี่ยวชาญทางกีฬาแบดมินตัน

กลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้เชี่ยวชาญทางกีฬาแบดมินตัน จำนวน 9 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive selection) โดยคัดเลือกจากเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้ว่า ผู้เชี่ยวชาญทางกีฬาแบดมินตัน ต้องเป็นผู้ที่เคยเป็นนักกีฬาแบดมินตัน ทีมชาติไทยและ/หรือเยาวชนทีมชาติไทย และมีประสบการณ์ในการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาแบดมินตัน 10 ปีขึ้นไป

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในขั้นตอนการวิจัยขั้นที่ 2 คือ แบบสอบถามเกี่ยวกับความสำคัญของมิติ มาตรฐาน และสมรรถนะของมาตรฐานวิชาชีพสำหรับผู้ฝึกสอนกีฬาแบดมินตัน มีลักษณะเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating scale) ชนิด 4 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด (ให้ 4 คะแนน) มาก (ให้ 3 คะแนน) น้อย (ให้ 2 คะแนน) และน้อยที่สุด (ให้ 1 คะแนน) ศึกษาคุณภาพของเครื่องมือโดยการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) ด้วยการหาดัชนีความสอดคล้องระหว่างรายการกับวัตถุประสงค์ (Index of Item-Objective Congruence : IIOC) (Rovinelli and Hambleton, 1977) โดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่านประเมินความสอดคล้อง พบว่า มีค่าดัชนีเท่ากับ .92 ในส่วนของการตรวจสอบความเที่ยง (Reliability) ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริง จำนวน 30 คน จากนั้นนำมาหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟ่าของครอนบาค ได้ค่าความเที่ยง เท่ากับ .84

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ได้ศึกษาคุณภาพแล้วไปสอบถามกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้เชี่ยวชาญทางกีฬาแบดมินตันที่สนามฝึกซ้อม และเก็บรวบรวมแบบสอบถามกลับคืนมาด้วยตนเอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้ทั้งหมดมาตรวจสอบความถูกต้องและความครบถ้วนสมบูรณ์ แล้วนำไปประมวลผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์สำหรับวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ โดยมีรายละเอียดการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความสำคัญของมิติ มาตรฐาน และสมรรถนะของมาตรฐานวิชาชีพสำหรับผู้ฝึกสอนกีฬาแบดมินตัน ด้วยการหาค่ามัธยฐาน (Median) และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range : IR) จากนั้นนำค่าทั้งสองที่วิเคราะห์ได้มาเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ว่า รายการมิติ/มาตรฐาน/สมรรถนะใดที่มีค่ามัธยฐานตั้งแต่ 3.0 ขึ้นไป และมีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ไม่เกิน 1.0 แสดงว่า มิติ/มาตรฐาน/สมรรถนะรายการนั้นมีความสำคัญต่อมาตรฐานวิชาชีพสำหรับผู้ฝึกสอนกีฬาแบดมินตัน

การวิจัยขั้นตอนที่ 3

ขั้นตอนที่ 3 เป็นขั้นตรวจสอบความเหมาะสมของมาตรฐานวิชาชีพสำหรับผู้ฝึกสอนกีฬาแบดมินตัน มีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบความความตรงเชิงโครงสร้างของมาตรฐานวิชาชีพสำหรับผู้ฝึกสอนกีฬาแบดมินตัน มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ประชากร

ประชากรที่ใช้สำหรับการวิจัยขั้นตอนนี้มีทั้งสิ้น 4 กลุ่ม ได้แก่ นักกีฬาแบดมินตันมืออาชีพ (นักกีฬาแบดมินตันที่เข้าร่วมการแข่งขันแบดมินตันรุ่นทั่วไปในรายการแข่งขันที่สมาคมแบดมินตันฯให้การรับรองเพื่อเก็บคะแนนสะสม) จำนวนทั้งสิ้น 139 คน นักกีฬาแบดมินตันมือสมัครเล่น (นักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันแบดมินตันในรายการ KMITL OPEN 2015 รุ่น P- และ P+) จำนวนทั้งสิ้น 148 คน ผู้ฝึกสอนกีฬาแบดมินตัน (ผู้ฝึกสอนกีฬาแบดมินตันที่ผ่านหลักสูตรการอบรมผู้ฝึกสอนกีฬาแบดมินตัน ระดับ 1 ขึ้นพื้นฐาน โดยสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทยฯให้การรับรอง) จำนวนทั้งสิ้น 53 คน และผู้ปกครองของนักกีฬาแบดมินตัน (ผู้ที่ให้การรับรองในเอกสารยินยอมเพื่อให้ให้นักกีฬาแบดมินตันเยาวชนในรุ่นอายุ 12 ปี 14 ปี และ 16 ปี เข้าร่วมการแข่งขันในรายการแข่งขันที่สมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทยฯให้การรับรองเพื่อเก็บคะแนนสะสม) จำนวนทั้งสิ้น 418 คน

กลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่มโดยใช้สูตรการคำนวณของยามาเน่ (Yamane, 1973) ที่ระดับความเชื่อมั่น ร้อยละ 95 มีความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ ร้อยละ 5 ได้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักกีฬาแบดมินตันมืออาชีพ จำนวน 103 คน นักกีฬาแบดมินตันมือสมัครเล่น จำนวน 108 คน ผู้ฝึกสอนกีฬาแบดมินตัน จำนวน 47 คน และผู้ปกครองของนักกีฬาแบดมินตัน จำนวน 204 คน การได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักกีฬาแบดมินตันมืออาชีพ ผู้ปกครองของนักกีฬาแบดมินตัน และนักกีฬาแบดมินตันมือสมัครเล่นผู้วิจัยใช้วิธีการเลือกแบบบังเอิญ (Accidental sampling) สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ฝึกสอนกีฬาแบดมินตัน ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple random sampling) ด้วยวิธีการจับฉลาก

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในขั้นตอนการวิจัยขั้นที่ 3 คือ แบบสอบถามเกี่ยวกับความสำคัญของรายการสมรรถนะในมาตรฐานวิชาชีพสำหรับผู้ฝึกสอนกีฬาแบดมินตัน มีลักษณะ แบบตรวจสอบรายการ (Check lists) และแบบมาตราประมาณค่า (Rating scale) ชนิด 4 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด (ให้ 4 คะแนน) มาก (ให้ 3 คะแนน) น้อย (ให้ 2 คะแนน) และน้อยที่สุด (ให้ 1 คะแนน) ศึกษาคุณภาพของเครื่องมือโดยการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) ด้วยการหาดัชนีความสอดคล้องระหว่างรายการกับวัตถุประสงค์ (Index of Item-Objective Congruence : IIOC) (Rovinelli and Hambleton, 1977) โดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่านประเมินความสอดคล้อง พบว่า มีค่าดัชนีเท่ากับ .90 ในส่วนของการตรวจสอบความเที่ยง (Reliability) ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริง จำนวน 30 คน จากนั้นนำมาหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค ได้ค่าความเที่ยง เท่ากับ .82

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ได้ศึกษาคุณภาพแล้วไปสอบถามกลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 กลุ่มที่สนามฝึกซ้อม และสนามแข่งขัน และเก็บรวบรวมแบบสอบถามกลับคืนมา

ด้วยตนเอง อย่างไรก็ตามสำหรับผู้ฝึกสอนกีฬาแบดมินตันบางท่านที่อยู่ต่างจังหวัด ผู้วิจัยได้ใช้การสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้ทั้งหมดมาตรวจสอบความถูกต้องและความครบถ้วนสมบูรณ์ แล้วนำไปประมวลผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์ สำหรับวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ โดยมีรายละเอียดการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถามด้วยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ จากนั้นนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปตารางประกอบความเรียง

2. ตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้าง (Construct validity) ของมาตรฐานวิชาชีพสำหรับผู้ฝึกสอนกีฬาแบดมินตัน ด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis : CFA)

ผลการศึกษา

ผลการศึกษาที่ได้จากกระบวนการวิจัยทั้ง 3 ขั้นตอนมีดังต่อไปนี้

1. ชั้นศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการของนักกีฬาและผู้ฝึกสอนกีฬาแบดมินตัน พบว่า นักกีฬาแบดมินตันรับรู้ว่าการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ฝึกสอนกีฬาแบดมินตัน โดยภาพรวม เป็นปัญหา โดยด้านความรู้และประสบการณ์เป็นปัญหามากที่สุด และมีความต้องการด้านปรัชญาการฝึกสอน อยู่ในระดับมากที่สุด เช่นเดียวกับผู้ฝึกสอนกีฬาแบดมินตันที่รับรู้ว่าการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ฝึกสอนกีฬาแบดมินตัน โดยภาพรวม เป็นปัญหา โดยด้านด้านคุณธรรมจริยธรรมเป็นปัญหามากที่สุด

2. ชั้นสร้างมาตรฐานวิชาชีพสำหรับผู้ฝึกสอนกีฬาแบดมินตัน พบว่า มาตรฐานวิชาชีพสำหรับผู้ฝึกสอนกีฬาแบดมินตันประกอบด้วย 6 มิติ 17 มาตรฐาน และ 74 สมรรถนะ ดังรายละเอียดในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1 มาตรฐานวิชาชีพสำหรับผู้ฝึกสอนกีฬาแบดมินตัน

มิติ	มาตรฐาน	สมรรถนะ
ด้านการ	ประกอบด้วย 2	
ฝึกอบรม	มาตรฐาน ได้แก่	
	1) มาตรฐานด้านการฝึกอบรมในหลักสูตรเฉพาะทางกีฬาแบดมินตัน	ประกอบด้วย 1 สมรรถนะ ได้แก่ 1. ได้รับประกาศนียบัตรรับรองว่าเป็นผู้ผ่านการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการในหลักสูตรผู้ฝึกสอนกีฬาแบดมินตันระดับ 1 (ขั้นพื้นฐาน) ที่ได้รับการยอมรับในระดับชาติเป็นอย่างน้อย
	2) มาตรฐานด้านการฝึกอบรมในหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับวิทยาศาสตร์การกีฬา	ประกอบด้วย 4 สมรรถนะ ได้แก่ 1. ได้รับประกาศนียบัตรรับรองว่าเป็นผู้ผ่านการฝึกอบรมในหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับสรีรวิทยาการออกกำลังกาย 2. ได้รับประกาศนียบัตรรับรองว่าเป็นผู้ผ่านการฝึกอบรมในหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับโภชนาการการกีฬา 3. ได้รับประกาศนียบัตรรับรองว่าเป็นผู้ผ่านการฝึกอบรมในหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับจิตวิทยาการกีฬา 4. ได้รับประกาศนียบัตรรับรองว่าเป็นผู้ผ่านการฝึกอบรมในหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับวิทยาศาสตร์การกีฬา

ตารางที่ 1 (ต่อ)

มิติ	มาตรฐาน	สมรรถนะ
ด้านความรู้	ประกอบด้วย 2 มาตรฐาน ได้แก่ 1) มาตรฐานด้าน ความรู้เฉพาะทางกีฬา เบดมินตัน	ประกอบด้วย 9 สมรรถนะ ได้แก่ 1. อธิบาย และสาธิตการเล่นเบดมินตันที่ ถูกต้องตามกติกาสากลได้ 2. อธิบายและสาธิตทักษะเชิงเทคนิคที่ ถูกต้องในการเคลื่อนที่เข้าหาลูกขนไก่ใน ตำแหน่งต่างๆของสนาม 3. อธิบายและสาธิตทักษะเชิงเทคนิคที่ ถูกต้องในการตีลูกขนไก่ 4. วิเคราะห์และ แก้ไขข้อผิดพลาดของนักกีฬาเกี่ยวกับทักษะ เชิงเทคนิคในการเคลื่อนที่เข้าหาลูกขนไก่ใน ตำแหน่งต่างๆของสนามได้ 5. วิเคราะห์และแก้ไขข้อผิดพลาดของ นักกีฬาเกี่ยวกับทักษะเชิงเทคนิคในการตีลูก ขนไก่ 6. สร้างและใช้เครื่องมือสอดแนม (Scouting tool) สำหรับบันทึกข้อมูลการเล่นของคู่แข่งชั้น 7. วางแผนการเล่นให้กับนักกีฬาของตนโดย การศึกษาข้อมูลการเล่นของคู่แข่งชั้น 8. ปลอกลูกขนไก่ด้วยไม้เบดมินตันไปยัง ตำแหน่งต่างๆของสนามได้อย่างแม่นยำ และควบคุมความเร็วได้เหมาะสมกับระดับ ความสามารถของนักกีฬา

ตารางที่ 1 (ต่อ)

มิติ	มาตรฐาน	สมรรถนะ
		9. ปลอ่ยลูกชนไกด้วยมือไปย้งตำแหน่งต่งๆ ของสนามได้อย่างแม่นย้า และควบคุม ความเร็วได้เหมาะสมกับระดับความสามารถ ของนักกีฬา
2) มาตรฐานด้านความรู้ ทางวิทยาศาสตร์การ กีฬา		ประกอบด้วย 4 สมรรถนะ ได้แก่ 1. ประยุกต์ใช้หลักการ/แนวคิดทาง สรีรวิทยาการออกกำลังกายในการปฏิบัติงาน 2. ประยุกต์ใช้หลักการ/แนวคิดทางโภชนาการ การกีฬาในการปฏิบัติงาน 3. ประยุกต์ใช้หลักการ/แนวคิดทางเวชศาสตร์ การกีฬาในการปฏิบัติงาน 4. ประยุกต์ใช้หลักการ/แนวคิดทางจิตวิทยา การกีฬาในการปฏิบัติงาน
ด้าน	ประกอบด้วย 2	
ประสบการณ์	มาตรฐาน ได้แก่	
ทางกีฬา	1) มาตรฐานด้าน	ประกอบด้วย 1 สมรรถนะ ได้แก่
แบดมินตัน	ประสบการณ์การแข่งขัน กีฬาแบดมินตัน	1. เคยปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งผู้ช่วยผู้ฝึกสอน ให้กับผู้ฝึกสอนกีฬาแบดมินตันระดับชาติเป็น อย่างน้อย
	2) มาตรฐานด้าน	ประกอบด้วย 1 สมรรถนะ ได้แก่
	ประสบการณ์การเป็น ผู้ช่วยผู้ฝึกสอนกีฬา แบดมินตัน	1. เคยปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งผู้ช่วยผู้ฝึกสอน ให้กับผู้ฝึกสอนกีฬาแบดมินตันระดับชาติเป็น อย่างน้อย

ตารางที่ 1 (ต่อ)

มติ	มาตรฐาน	สมรรถนะ
ด้าน	ประกอบด้วย 4	
จริยธรรม	มาตรฐาน ได้แก่	
	1) มาตรฐานด้านการให้เกียรติผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายในกีฬาเบดมินตัน	ประกอบด้วย 6 สมรรถนะ ได้แก่ 1. ให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายในกีฬาเบดมินตันมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในเรื่องที่อาจส่งผลกระทบต่อพวกเขา 2. ดูแลเอาใจใส่/ปฏิบัติต่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายอย่างเท่าเทียมกัน 3. กำหนดหลักเกณฑ์การพิจารณาที่เกี่ยวข้องกับการคัดเลือกนักกีฬาให้ชัดเจนและปราศจากความลำเอียง 4. ชี้แจงหลักเกณฑ์การพิจารณาที่เกี่ยวข้องกับการคัดเลือกนักกีฬาให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายได้รับทราบ 5. ไม่พุดดูถูกความสามารถของนักกีฬาและผู้ฝึกสอนกีฬาเบดมินตันท่านอื่น 6. ว่ากล่าวตักเตือนนักกีฬาอย่างมีเหตุมีผล ปราศจากการใช้อารมณ์ และการทำร้ายร่างกาย
	2) มาตรฐานด้านการฝึกสอนอย่างมีความรับผิดชอบ	ประกอบด้วย 9 สมรรถนะ ได้แก่ 1. พยายามพัฒนาตนเองไปสู่การเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาเบดมินตันระดับสูงสุดตามหลักสูตรที่ได้รับการยอมรับในระดับชาติ

ตารางที่ 1 (ต่อ)

มิติ	มาตรฐาน	สมรรถนะ
		2. เข้าร่วมการอบรมในหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับวิทยาศาสตร์การกีฬาอย่างต่อเนื่อง 3. แนะนำให้นักกีฬาไปปรึกษากับผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ในเรื่องที่ตนเองยังมีความรู้ไม่เพียงพอ 4. ยอมรับการส่งต่อนักกีฬาของตนไปยังผู้ฝึกสอนท่านอื่นที่มีความรู้ความสามารถมากกว่า 5. อนุญาตให้นักกีฬาพักฟื้นจากอาการป่วย/บาดเจ็บกระทั่งหายเป็นปกติก่อนเริ่มต้นฝึกซ้อมใหม่ 6. อบรมสั่งสอนให้นักกีฬาตระหนักถึงผลเสียที่อาจเกิดขึ้นจากการฝืนเล่นทั้งที่มีอาการบาดเจ็บ 7. ศึกษาจนกระทั่งแน่ใจว่ากิจกรรม/แบบฝึกที่จะนำไปใช้กับนักกีฬามีความเหมาะสมกับอายุ ประสิทธิภาพ และความสามารถของนักกีฬา 8. สอดส่อง และห้ามปรามนักกีฬาที่ใช้วาจา/แสดงพฤติกรรมที่เป็นการคุกคามทางเพศ นักกีฬาคนอื่นๆ ในทีม 9. ไม่ใช้วาจา และแสดงพฤติกรรมที่สื่อถึงเจตนาทางเพศกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย

ตารางที่ 1 (ต่อ)

มิติ	มาตรฐาน	สมรรถนะ
3) มาตรฐานด้านความ สัตย์ซื่อในมิตรภาพ	ประกอบด้วย 5 สมรรถนะ ได้แก่	1. ให้ข้อมูลที่เป็นจริงเกี่ยวกับประวัติ/ ประสบการณ์ทางกีฬาแบดมินตันเมื่อผู้มีส่วน เกี่ยวข้องในกีฬาแบดมินตันต้องการทราบ 2. ไม่พูดใส่ความผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายให้ เสื่อมเสียชื่อเสียง ถูกดูหมิ่น หรือ ถูกเกลียดชัง 3. กล่าวยกย่องความดีความชอบถึงบุคคลที่ ได้ให้การช่วยเหลือและสนับสนุนการปฏิบัติงาน 4. ปฏิบัติตามคำมั่นสัญญาที่ได้ให้ไว้กับผู้มี ส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายในกีฬาแบดมินตัน 5. อบรมสั่งสอนนักกีฬาให้ตระหนัก และเห็น คุณค่าของความซื่อสัตย์ และความจริงใจ
4) มาตรฐานด้านการให้ เกียรติกีฬาแบดมินตัน	ประกอบด้วย 6 สมรรถนะ ได้แก่	1. ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักกีฬา 2. อบรมสั่งสอนนักกีฬาให้ตระหนักถึงการ แสดงความสามารถของตนเองอย่างเต็มที่ ในขณะแข่งขัน 3. อบรมสั่งสอนนักกีฬาให้ตระหนักถึงโทษ ของการใช้สารกระตุ้น 4. อบรมสั่งสอนนักกีฬาให้ตระหนักถึงโทษ ของยาเสพติด และเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ 5. อบรมสั่งสอนนักกีฬาให้ตระหนักถึงการให้เกียรติผู้ มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายในกีฬาแบดมินตัน 6. อบรมสั่งสอนให้นักกีฬาตระหนักถึงการ ยอมรับความผิดพลาดของตนเอง

ตารางที่ 1 (ต่อ)

มิติ	มาตรฐาน	สมรรถนะ
ด้านการสอน	ประกอบด้วย 4	
กีฬา	มาตรฐาน ได้แก่	
แบดมินตัน	1) มาตรฐานด้านการวางแผนการ	ประกอบด้วย 4 สมรรถนะ ได้แก่ 1. สอน ระบุทักษะจำเป็นสำหรับการเล่นกีฬาแบดมินตันไว้อย่างชัดเจน 2. กำหนดวัตถุประสงค์ของการสอนในแต่ละครั้งไว้อย่างชัดเจน 3. เลือกใช้วิธีการประเมินความสามารถของนักกีฬาได้ตรงตามวัตถุประสงค์ของการประเมิน และเหมาะสมกับสถานการณ์ 4. เลือกใช้วิธีการสอนที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการสอน เหมาะสมกับความสามารถ และจำนวนของนักกีฬา
	2) มาตรฐานด้านการสื่อสารกับนักกีฬา	ประกอบด้วย 5 สมรรถนะ ได้แก่ 1. ชี้แจงวัตถุประสงค์ของการสอนให้นักกีฬาทราบก่อนเริ่มต้นการสอน 2. ยืนอยู่ในตำแหน่งและระยะที่นักกีฬาสามารถได้ยินการอธิบาย และมองเห็นการสาธิตอย่างชัดเจน 3. ใช้ภาษาที่นักกีฬาสามารถทำความเข้าใจได้ง่าย 4. สอบถามความเข้าใจของนักกีฬาเป็นระยะๆ ในระหว่างอธิบายและสาธิต 5. ให้ข้อติชม (Feedback) แก่นักกีฬาด้วยข้อมูลที่ชัดเจน และเป็นประโยชน์

ตารางที่ 1 (ต่อ)

มิติ	มาตรฐาน	สมรรถนะ
3) มาตรฐานด้านการใช้ วิธีการสอนที่เน้นนักศึกษา เป็นศูนย์กลาง	ประกอบไปด้วย 4 สมรรถนะ ได้แก่ 1. ให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น และรับฟังความคิดเห็นของนักศึกษาอย่างตั้งใจ 2. ให้นักศึกษาได้ฝึกคิดวิเคราะห์ และแก้ไขข้อผิดพลาดด้วยตนเอง 3. ใช้กิจกรรมการสอนที่เสริมสร้างภาวะความเป็นผู้นำแก่นักศึกษา 4. ใช้กิจกรรมการสอนที่สนับสนุนการทำงานเป็นทีม	ประกอบไปด้วย 4 สมรรถนะ ได้แก่ 1. ให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น และรับฟังความคิดเห็นของนักศึกษาอย่างตั้งใจ 2. ให้นักศึกษาได้ฝึกคิดวิเคราะห์ และแก้ไขข้อผิดพลาดด้วยตนเอง 3. ใช้กิจกรรมการสอนที่เสริมสร้างภาวะความเป็นผู้นำแก่นักศึกษา 4. ใช้กิจกรรมการสอนที่สนับสนุนการทำงานเป็นทีม
4) มาตรฐานด้านการ ประเมินผล	ประกอบไปด้วย 5 สมรรถนะ ได้แก่ 1. ประเมินความสำเร็จของนักศึกษาโดยพิจารณาจากพัฒนาการเป็นสำคัญ 2. ประเมิน และรายงานความก้าวหน้าให้นักศึกษาทราบเป็นระยะๆ 3. ให้นักศึกษาเป็นผู้ประเมินตนเอง 4. ให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายเป็นผู้ประเมินผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษา 5. ให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายเป็นผู้ประเมินการปฏิบัติงานของผู้ฝึกสอน	ประกอบไปด้วย 5 สมรรถนะ ได้แก่ 1. ประเมินความสำเร็จของนักศึกษาโดยพิจารณาจากพัฒนาการเป็นสำคัญ 2. ประเมิน และรายงานความก้าวหน้าให้นักศึกษาทราบเป็นระยะๆ 3. ให้นักศึกษาเป็นผู้ประเมินตนเอง 4. ให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายเป็นผู้ประเมินผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษา 5. ให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายเป็นผู้ประเมินการปฏิบัติงานของผู้ฝึกสอน

ตารางที่ 1 (ต่อ)

มิติ	มาตรฐาน	สมรรถนะ
ด้านความปลอดภัย	ประกอบด้วย 3 มาตรฐาน ได้แก่ 1) มาตรฐานด้านการเตรียมการเพื่อรับมือความเสี่ยง 2) มาตรฐานด้านการให้สภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยแก่นักกีฬา	ประกอบด้วย 3 สมรรถนะ ได้แก่ 1. ระบุความเสี่ยงต่างๆที่อาจเกิดขึ้นกับตัวนักกีฬาโดยพิจารณาจากสภาพร่างกายของนักกีฬา กิจกรรมที่ใช้ สภาพแวดล้อม ฯลฯ 2. เลือกใช้วิธีการป้องกันความเสี่ยง และวิธีการให้ความช่วยเหลือได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม 3. จัดเตรียมวัสดุ/อุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับการปฐมพยาบาลเบื้องต้น ประกอบด้วย 5 สมรรถนะ ได้แก่ 1. กำหนดโปรแกรมการฝึกซ้อมโดยคำนึงถึงสภาพอากาศ (1) 2. กำหนดช่วงเวลาสำหรับให้นักกีฬาพักดื่มน้ำอย่างเพียงพอในขณะที่ฝึกซ้อม 3. ให้นักกีฬาได้รับการตรวจสภาพร่างกายจากผู้เชี่ยวชาญทางเวชศาสตร์การกีฬาก่อนเข้าร่วมทีม/การแข่งขัน 4. สอดส่องดูแลอุปกรณ์/สนามให้อยู่ในสภาพพร้อมใช้งานทั้งก่อนการฝึกซ้อมและในขณะที่ฝึกซ้อม 5. ให้นักกีฬาอบอุ่นร่างกาย คลายอุ่น และยืดเหยียดกล้ามเนื้อทุกครั้งที่มีการฝึกซ้อม/การแข่งขัน

ตารางที่ 1 (ต่อ)

มิติ	มาตรฐาน	สมรรถนะ
	3) มาตรฐานด้านการจัดการกับระเบียบวินัยของนักกีฬา	ประกอบด้วย 2 สมรรถนะ ได้แก่ 1. กำหนดกฎระเบียบ/ข้อตกลงร่วมกันของทีมโดยเปิดโอกาสให้นักกีฬามีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น 2. ทำเอกสารชี้แจงกฎระเบียบ/ข้อตกลงร่วมกันของทีมเป็นลายลักษณ์อักษรพร้อมทั้งให้นักกีฬาลงลายมือชื่อยอมรับ

3. ขั้นตอนตรวจสอบคุณภาพของมาตรฐานวิชาชีพสำหรับผู้ฝึกสอนกีฬาแบดมินตัน พบว่า โครงสร้างมาตรฐาน และโครงสร้างมิติของมาตรฐานวิชาชีพสำหรับผู้ฝึกสอนกีฬาแบดมินตันมีความตรงเชิงโครงสร้างทั้งหมด เนื่องจากโครงสร้างทั้งสองมีค่าไคสแควร์ (Chi-Square) ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > .05$) ค่ารากกำลังสองเฉลี่ยของเศษเหลือในรูปคะแนนมาตรฐาน (SRMR) มีค่าน้อยกว่า .08 ค่ารากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของความคลาดเคลื่อนโดยประมาณ (RMSEA) มีค่าน้อยกว่า .07 ค่าดัชนีการวัดความกลมกลืน (GFI) มีค่ามากกว่า .95 และค่าดัชนีการวัดความกลมกลืนที่ปรับค่าแล้ว (AGFI) มีค่ามากกว่า .95

อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้พบจากการวิจัยผู้วิจัยใคร่ขอวิจารณ์ตามมิติของมาตรฐานวิชาชีพฯ 6 มิติได้แก่ มิติด้านการฝึกอบรม มิติด้านความรู้ มิติด้านประสบการณ์ทางกีฬาแบดมินตัน มิติด้านจริยธรรม มิติด้านการสอนกีฬาแบดมินตัน และมิติด้านความปลอดภัย เนื่องจากผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่ามิติด้านของมาตรฐานวิชาชีพฯ ได้อธิบายขอบเขตความรับผิดชอบของผู้ฝึกสอนกีฬาแบดมินตันซึ่งครอบคลุมมาตรฐานแต่ละด้านไว้อย่างชัดเจนแล้ว ดังที่ NASPE (2006) ได้กล่าวไว้ว่า มิติที่กำหนดขึ้น

ในมาตรฐานแห่งชาติสำหรับผู้ฝึกสอนกีฬาใช้สำหรับจัดกลุ่มให้กับมาตรฐานซึ่งช่วยสะท้อนให้เห็นถึงความรับผิดชอบของผู้ฝึกสอนกีฬาโดยมีข้อวิจารณ์ตามแต่ละมิติดังนี้

มิติด้านการฝึกอบรม ประกอบด้วย 2 มาตรฐาน และ 5 สมรรถนะ ซึ่งแนวคิดของมิติดังกล่าวได้กำหนดไว้ว่า ผู้ฝึกสอนกีฬาแบดมินตันต้องได้รับการฝึกอบรมในหลักสูตรเฉพาะทางสำหรับผู้ฝึกสอนกีฬาแบดมินตัน และควรได้รับการฝึกอบรมในหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับวิทยาศาสตร์การกีฬา ทั้งนี้ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่าการฝึกอบรมเป็นกระบวนการหนึ่งที่ช่วยพัฒนาความรู้ความสามารถของผู้ฝึกสอนกีฬาแบดมินตันให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน และยังเป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นถึงความเป็นวิชาชีพอีกด้วย ดังที่ Lyle (2002) ได้กล่าวไว้ว่า การจัดโปรแกรมการฝึกอบรมให้กับผู้ฝึกสอนกีฬาเป็นสิ่งที่บ่งบอกถึงการพัฒนาทางวิชาชีพ (Profession) นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ความต้องการของนักกีฬาแบดมินตัน และผู้ฝึกสอนกีฬาแบดมินตันเกี่ยวกับสมรรถนะที่พึงประสงค์ของผู้ฝึกสอนกีฬาแบดมินตัน ในประเด็นความต้องการให้ผู้ฝึกสอนกีฬาแบดมินตันมีการพัฒนาความรู้ และความสามารถในการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาแบดมินตันอย่างต่อเนื่องโดยการเข้าร่วมอบรมในหลักสูตรเฉพาะทางในกีฬาแบดมินตัน และหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับวิทยาศาสตร์การกีฬา ที่พบว่า นักกีฬาแบดมินตันมีความต้องการในประเด็นดังกล่าวอยู่ในระดับมาก และผู้ฝึกสอนกีฬาแบดมินตันมีความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด

มิติด้านความรู้ ประกอบด้วยมาตรฐานทั้งสิ้น 2 มาตรฐาน และ 13

สมรรถนะ ซึ่งแนวคิดของมิติ

ดังกล่าวได้กำหนดไว้ว่า ผู้ฝึกสอนกีฬาแบดมินตันต้องนำความรู้เฉพาะทางในกีฬาแบดมินตัน และความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬามาใช้ในการปฏิบัติงาน ทั้งนี้ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่าการที่ผู้ฝึกสอนกีฬาแบดมินตันนำความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬามาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานจะเป็นส่วนสำคัญที่ช่วยให้แก่นักกีฬาแบดมินตันได้รับประสบการณ์

ทางกีฬาแบดมินตันที่มีคุณภาพ เช่น ได้รับความปลอดภัยในการเล่นกีฬา ได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลินจากการเล่นกีฬาแบดมินตัน เป็นต้น ดังที่ NASPE (2006) ได้

กล่าวไว้ว่า ความรู้ทางสรีรวิทยาการออกกำลังกาย (Exercise physiology) และชีวกลศาสตร์ (Biomechanics) เป็นพื้นฐานที่สำคัญต่อผู้ฝึกสอนกีฬาในการนำมาใช้ออกแบบโปรแกรมการเสริมสภาพทางกายที่มีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผล การวิเคราะห์ความต้องการของนักกีฬาแบดมินตัน และผู้ฝึกสอนกีฬาแบดมินตัน เกี่ยวกับสมรรถนะที่พึงประสงค์ของผู้ฝึกสอนกีฬาแบดมินตันในประเด็นความต้องการ ให้ผู้ฝึกสอนกีฬาแบดมินตันประยุกต์ใช้ความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ในการปฏิบัติงาน ที่พบว่า ทั้งนักกีฬาและผู้ฝึกสอนกีฬาแบดมินตันมีความต้องการ ในประเด็นดังกล่าวอยู่ในระดับมากที่สุด

มิติด้านประสบการณ์ทางกีฬาแบดมินตัน ประกอบด้วย 2 มาตรฐาน และ 2 สมรรถนะ ซึ่งแนวคิดของมิติดังกล่าวได้กำหนดไว้ว่า ผู้ฝึกสอนกีฬา แบดมินตันควรมีประสบการณ์ในการแข่งขันกีฬาแบดมินตัน และ/หรือการเป็นผู้ช่วย ผู้ฝึกสอนกีฬาแบดมินตัน ทั้งนี้ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่าประสบการณ์ที่ผู้ฝึกสอนกีฬา แบดมินตันได้รับจากการเข้าร่วมการแข่งขันและ/หรือการปฏิบัติงานในฐานะผู้ช่วย ผู้ฝึกสอนเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อกระบวนการคิดที่มีประสิทธิภาพของผู้ฝึกสอน เช่น การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดต่างๆของนักกีฬา การเลือกใช้ยุทธวิธีในการแข่งขัน ที่เหมาะสม เป็นต้น ดังที่ Fleurance and Cotteaux (1999) ได้กล่าวไว้ว่า ประสบการณ์ ในฐานะที่เป็นนักกีฬาของผู้ฝึกสอนกีฬาเป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญในกระบวนการพัฒนา ไปสู่การเป็นผู้ฝึกสอนที่เชี่ยวชาญ (Expert coach) เช่นเดียวกับ Trudel and Gilbert (2006) ที่ได้กล่าวไว้ว่า ผู้ฝึกสอนกีฬาที่ประสบความสำเร็จส่วนใหญ่เคยเป็นนักกีฬาระดับ แข่งขันในชนิดกีฬาที่ตนเองกำลังฝึกสอนอยู่มาก่อน ภูมิหลัง (Background) ดังกล่าว เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ผู้ฝึกสอนกีฬาเหล่านั้นเข้าใจลักษณะทางเทคนิค และกลยุทธ์ รวมถึงวัฒนธรรมของกีฬานั้นๆได้เป็นอย่างดี และ International Olympic Committee [IOC] (2015) ที่ได้กล่าวไว้ว่า การมีประสบการณ์ในการแข่งขันกีฬาเป็นสิ่งที่ช่วยให้ ผู้ฝึกสอนกีฬามีความเข้าใจในชนิดกีฬานั้นๆอย่างถ่องแท้ตั้งแต่ทักษะขั้นพื้นฐาน กระทั่งถึงการใช้เทคนิค และกลยุทธ์ขั้นสูง นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ ความต้องการของนักกีฬาแบดมินตัน และผู้ฝึกสอนกีฬาแบดมินตันเกี่ยวกับสมรรถนะที่

พึงประสงค์ของผู้ฝึกสอนกีฬาแบดมินตันในประเด็นความต้องการให้ผู้ฝึกสอนกีฬาแบดมินตันมีประสบการณ์ในการแข่งขันกีฬาแบดมินตันในรายการแข่งขันระดับชาติและ/หรือนานาชาติ ที่พบว่า นักกีฬาแบดมินตันมีความต้องการในประเด็นดังกล่าวอยู่ในระดับมากที่สุด และผู้ฝึกสอนกีฬาแบดมินตันมีความต้องการอยู่ในระดับมาก

มิติด้านจริยธรรม ประกอบด้วย 4 มาตรฐาน และ 26 สมรรถนะ ซึ่งแนวคิดของมิติดังกล่าวได้กำหนดไว้ว่า ผู้ฝึกสอนกีฬาแบดมินตันควรตระหนักถึงการให้เกียรติผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายในกีฬาแบดมินตัน (นักกีฬา ผู้ปกครอง ผู้ตัดสิน ฯลฯ) การฝึกสอนอย่างมีความรับผิดชอบ ความสัตย์ซื่อในมิตรภาพ และการให้เกียรติกีฬาแบดมินตัน ทั้งนี้ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า การที่ผู้ฝึกสอนกีฬาแบดมินตันสามารถสร้างความสัมพันธ์อันดีที่เกิดขึ้นกับนักกีฬาแบดมินตัน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องท่านอื่นๆ ได้นั้นจะช่วยให้การทำงานของผู้ฝึกสอนฯเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ดังที่ Freeman (2015) ได้กล่าวไว้ว่า สมรรถนะ และความมั่นใจของนักกีฬาขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพของความสัมพันธ์ระหว่าง ผู้ฝึกสอนกีฬากับนักกีฬา (Coach-athlete relationship) เช่นเดียวกับ Coe (1996) ได้กล่าวไว้ว่า ความสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้ฝึกสอนกีฬากับนักกีฬาเป็นสิ่งที่มีความสัมพันธ์กับสมรรถนะทางการกีฬาในระดับสูง และ Jowett and Cockrill (2003) ได้กล่าวไว้ว่า คุณภาพของความสัมพันธ์ระหว่างผู้ฝึกสอนกับนักกีฬาเป็นปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจ (Satisfaction) แรงจูงใจ (Motivation) และสมรรถนะที่สูงขึ้น (Improved performance) ของนักกีฬานอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ความต้องการของนักกีฬาแบดมินตัน และผู้ฝึกสอนกีฬาแบดมินตันเกี่ยวกับสมรรถนะที่พึงประสงค์ของผู้ฝึกสอนกีฬาแบดมินตันในประเด็นความต้องการให้ผู้ฝึกสอนกีฬาแบดมินตันมีความเคารพและให้เกียรติผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทางกีฬาแบดมินตัน ที่พบว่า นักกีฬาแบดมินตันมีความต้องการในประเด็นดังกล่าวอยู่ในระดับมาก และผู้ฝึกสอนกีฬาแบดมินตันมีความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด

มิติด้านการสอนกีฬาแบดมินตัน ประกอบด้วย 4 มาตรฐาน และ 18 สมรรถนะ ซึ่งแนวคิดของมิติดังกล่าวได้กำหนดไว้ว่า ผู้ฝึกสอนกีฬาแบดมินตันควร

ตระหนักถึงการวางแผนการสอน การสื่อสารกับนักกีฬา การใช้วิธีการสอนที่เน้นนักกีฬาเป็นศูนย์กลาง และการประเมินผล ทั้งนี้ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า ทักษะในการสื่อสารเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาแบดมินตัน เนื่องจากนักกีฬาจะเรียนรู้ได้ช้าหรือเร็วในส่วนหนึ่งเป็นเพราะความสามารถในการสื่อสารของผู้ฝึกสอนกีฬาฯ ดังที่ NASPE (2006) ได้กล่าวไว้ว่า การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพทั้งการส่งข้อมูล และการรับข้อมูลเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับการเรียนรู้ของนักกีฬา เช่นเดียวกับ Martens (2012) ที่ได้กล่าวไว้ว่า การฝึกสอน (Coaching) เป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารทั้งหมด ผู้ฝึกสอนกีฬาที่ประสบความสำเร็จล้วนแต่เป็นนักสื่อสารที่มีความเชี่ยวชาญ ส่วนผู้ฝึกสอนที่ไม่ประสบความสำเร็จโดยบ่อยครั้งมิได้ล้มเหลวเพราะขาดความรู้ในกีฬานั้นๆ แต่เป็นเพราะทักษะในการสื่อสารของพวกเขาไม่ดี และ IOC (2015) ที่ได้กล่าวไว้ว่า ภาษา (Language) เป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญของการฝึกสอนกีฬา การสื่อสารไปยังนักกีฬาด้วยภาษาที่เข้าใจง่ายเป็นสิ่งหนึ่งที่สามารถบ่งชี้ได้ถึงการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาที่ประสบความสำเร็จ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ความต้องการของนักกีฬาแบดมินตัน และผู้ฝึกสอนกีฬาแบดมินตันเกี่ยวกับสมรรถนะที่พึงประสงค์ของผู้ฝึกสอนกีฬาแบดมินตันในประเด็นความต้องการให้ผู้ฝึกสอนกีฬาแบดมินตันอธิบายและสาธิตวิธีการปฏิบัติให้นักกีฬาสามารถเข้าใจได้อย่างรวดเร็ว ที่พบว่า ทั้งนักกีฬาแบดมินตันและผู้ฝึกสอนกีฬาแบดมินตันมีความต้องการในประเด็นดังกล่าวอยู่ในระดับมากที่สุด

มิติด้านความปลอดภัย ประกอบด้วย 3 มาตรฐาน และ 10 สมรรถนะ ซึ่งแนวคิดของมิติดังกล่าวได้กำหนดไว้ว่า ผู้ฝึกสอนกีฬาแบดมินตันควรตระหนักถึงการเตรียมการเพื่อรับมือความเสี่ยง การจัดสิ่งแวดลอมที่ปลอดภัยแก่นักกีฬา และการกำหนดระเบียบวินัยของนักกีฬา ทั้งนี้ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่าการนำหลักการจัดการความเสี่ยงมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ฝึกสอนกีฬาแบดมินตันน่าจะช่วยให้นักกีฬาแบดมินตันได้รับความปลอดภัยจากการเล่นกีฬาแบดมินตันดังที่ Martens (2012) ได้กล่าวไว้ว่า วัตถุประสงค์ของการจัดการความเสี่ยงคือการสร้างสภาพแวดลอมให้ปลอดภัยมากที่สุดเท่าที่สามารถเป็นไปได้สำหรับนักกีฬา

และหลีกเลี่ยงการถูกฟ้องร้อง (litigation) เช่นเดียวกับ Fuller and Drawer (2004) ที่กล่าวไว้ว่า การจัดการความเสี่ยง (Risk management) เป็นปัจจัยสำคัญ ในกระบวนการจัดการกีฬาที่มีประสิทธิภาพเนื่องจากสามารถช่วยทำนาย (Predict) และหลีกเลี่ยงการเกิดสถานการณ์ อันไม่พึงประสงค์ (Unpleasant situation) เช่น อุบัติเหตุ การบาดเจ็บ การเสียชีวิต เป็นต้น และ Beech and Cladwick (2013) ที่ได้กล่าวไว้ว่า กีฬาส่วนใหญ่ล้วนมีระดับของความเสี่ยง (Risk) ตั้งแต่ก่อให้เกิดอาการบาดเจ็บเพียงเล็กน้อยจนกระทั่งถึงเป็นอุบัติเหตุที่ร้ายแรงโดยเฉพาะอย่างยิ่งเวลา ที่ผู้เข้าร่วมกิจกรรมขาดความระมัดระวัง ดังนั้นการทำความเข้าใจกับความเสี่ยงจึงเป็น สิ่งที่มีส่วนเกี่ยวข้องในอุตสาหกรรมกีฬาต้องให้ความสำคัญ และหาวิธีการมาใช้ จัดการกับปัญหาที่อาจเกิดขึ้นเหล่านั้น นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ ความต้องการของนักกีฬาแบดมินตัน และ ผู้ฝึกสอนกีฬาแบดมินตันเกี่ยวกับสมรรถนะ ที่พึงประสงค์ของผู้ฝึกสอนกีฬาแบดมินตันในด้านความปลอดภัยและการป้องกันการบาดเจ็บที่พบว่า ทั้งนักกีฬาแบดมินตันและผู้ฝึกสอนกีฬาแบดมินตันมีความ ต้องการในประเด็นดังกล่าวอยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำมาตราฐานวิชาชีพผู้ฝึกสอนกีฬาแบดมินตันไปใช้
 - 1.1 ผู้ฝึกสอนกีฬาแบดมินตันควรนำมาตราฐานวิชาชีพมาใช้เป็นแนวทาง ในการตรวจสอบการทำงานของตนเอง และพัฒนาตนเองเข้าสู่การเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาที่มีคุณภาพ และได้มาตรฐาน
 - 1.2 นักกีฬาแบดมินตัน และผู้ปกครอง ควรนำมาตราฐานวิชาชีพมาใช้เป็นแนวทางในการพิจารณาเพื่อว่าจ้างผู้ฝึกสอนกีฬาแบดมินตัน
 - 1.3 ผู้บริหารของสมาคม/สโมสรกีฬาแบดมินตันควรนำมาตราฐานวิชาชีพ มาประยุกต์ใช้ในการสร้างเกณฑ์การพิจารณาเพื่อว่าจ้าง ประเมินการทำงาน และตรวจสอบการทำงานของผู้ฝึกสอนกีฬาแบดมินตัน รวมทั้งนำมาใช้เป็นแนวทางสำหรับ กำหนดกฎระเบียบ/ข้อบังคับของสมาคม/สโมสรกีฬาที่ว่าด้วยการปฏิบัติงานของ ผู้ฝึกสอนกีฬาแบดมินตัน

1.4 องค์การที่เกี่ยวข้องกับการอบรมผู้ฝึกสอนกีฬาแบดมินตันควรนำมาตราฐานวิชาชีพมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรมผู้ฝึกสอนกีฬาแบดมินตัน

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยในครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการวิจัยเพื่อปรับปรุงมาตรฐานวิชาชีพสำหรับผู้ฝึกสอนกีฬาแบดมินตันให้เหมาะสมกับยุคสมัย

2.2 ควรมีการวิจัยเพื่อสร้างเกณฑ์การประเมินความสามารถของผู้ฝึกสอนกีฬาแบดมินตันตามแต่ละระดับ

2.3 ควรมีการวิจัยเพื่อสร้างหลักสูตรผู้ฝึกสอนกีฬาแบดมินตันโดยแบ่งเป็นระดับต่างๆ

2.4 ควรใช้วิธีวิจัยเชิงคุณภาพควบคู่กับการวิจัยเชิงปริมาณเพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึก

เอกสารอ้างอิง

การกีฬาแห่งประเทศไทย. 2558. กีฬาเพื่อการอาชีพ [Online]. professional/index.aspx, [2558, มีนาคม 14]

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. 2554. แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙) [Online]. [http:// www.dpe.go.th/2014/home/dwl.php?fileid](http://www.dpe.go.th/2014/home/dwl.php?fileid), [2557, ธันวาคม 4]

นภพร ทศนัยนา. 2558. อาจารย์ คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา. สัมภาษณ์, [2558, เมษายน 4]

ประพัฒน์ ลักษณะพิสุทธิ และณัฐวุฒิ สิทธิชัย. 2556. “การพัฒนามาตรฐานวิชาชีพของผู้ฝึกสอนกีฬา: แบดมินตัน”. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต. 9 (1): 16-37.

- สมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์. 2558. **คะแนนสะสมรุ่นเยาวชน** [Online]. http://www.badmintonthai.or.th/index.php?option=com_attachments&task=download&id=259&lang=en, [2558, มีนาคม 8]
- ASC. (2001). **Quality coaching** [Online]. http://www.ausport.gov.au/__data/assets/pdf_file/0018/442620/Quality_Coaching.pdf, [2014, December 3]
- BWF. (2015). **BWF World Team Rankings** [Online]. <http://www.bwfbadminton.org/page.aspx?id=18740>, [2015, April 10]
- Beech, J., and S. Chadwick. (2013). **The Business of Sport Management**. 2th ed. London : Pearson.
- CDO. (1997). **Professional standards for dietitians in Canada** [Online]. <http://www.cdo.on.ca/en/pdf/publications/ProfessionalStandardsforDietitians.pdf>, [2015, July 21]
- Coe, S. (1996). **The Olympians: A Century of Gold**. London : Pavilion.
- Fleurance, P., and V. Cotteaux. (1999). **Construction de l'expertise chez les entraîneurs sportifs d'athlètes de haut-niveau français [French expert coaches' construction of expertise]** [Online]. <http://ir.lib.uwo.ca/cgi/viewcontent.cgi?article=1056&context=etd>, [2016, February 16]
- Freeman, W. (2015). **Track & Field Coaching Essentials**. Illinois : Human Kinetics.
- Fuller, C., and S. Drawer. (2004). **The Application of Risk Management in Sport** [Online]. <http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/15157119>, [2016, February 23]
- Gearity, T. B. and A. M. Murray. (2011). **Athletes' experiences of the psychological effects of poor coaching** [Online]. <http://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S1469029210001457>, [2014, December 4]

- IOC. (2015). **Qualities of a Great Sports Coach** [Online]. <http://www.olympic.org/content/olympic-athletes/athletes-space/entourage/coaches/?tab=coaches-qualifications>, [2016, February 20]
- Jowett, S., and I. M. Cockrill. [Online]. **Olympic medalists' perspective of the athlete–coach relationship** (Online). http://ac.els-cdn.com/S1469029202000110/1-s2.0-S1469029202000110-main.pdf?_tid=a74197e8-d84f-11e5-8705-00000aacb35e&acdnat=1456027412_b396f6aaa0c01e8723a355fb25719f9f, [2016, February 21]
- Lyle, J. (2002). **Sports Coaching Concepts : A Framework for Coaches' Behaviour**. London : Routledge.
- Likert, R. (1932). **A technique for the measurement of attitudes**. **Archives of Psychology** [Online]. http://www.voteview.com/pdf/Likert_1932.pdf, [2016, February 23]
- Martens, R. (2012). **Successful Coaching**. 4th ed. Illinois : Human Kinetics.
- NASPE. (2006). **Quality Coaches, Quality Cport : National standards for Sport Coaches**. 2nd edition, Virginia : National Association for Sport and Physical Education.
- Rovinelli, R. J. and R. K. Hambleton. (1977). "On the use of content specialists in the assessment of criterion-referenced test item validity". **Dutch Journal of Educational Research**, 2, 49–60.
- Stufflebeam D. L. and A. J. Shinkfield. (2007). **Evaluation Theory, Models, and Applications**. San Francisco : Jossey-Bass.
- Trudel, P., and W. Gilbert. (2006). **Coaching and Coach Education** . London : Sage.
- Yamane, T. (1973). **Statistic: An Introductory Analysis**. 3 rd ed. New York : Harper and Row.